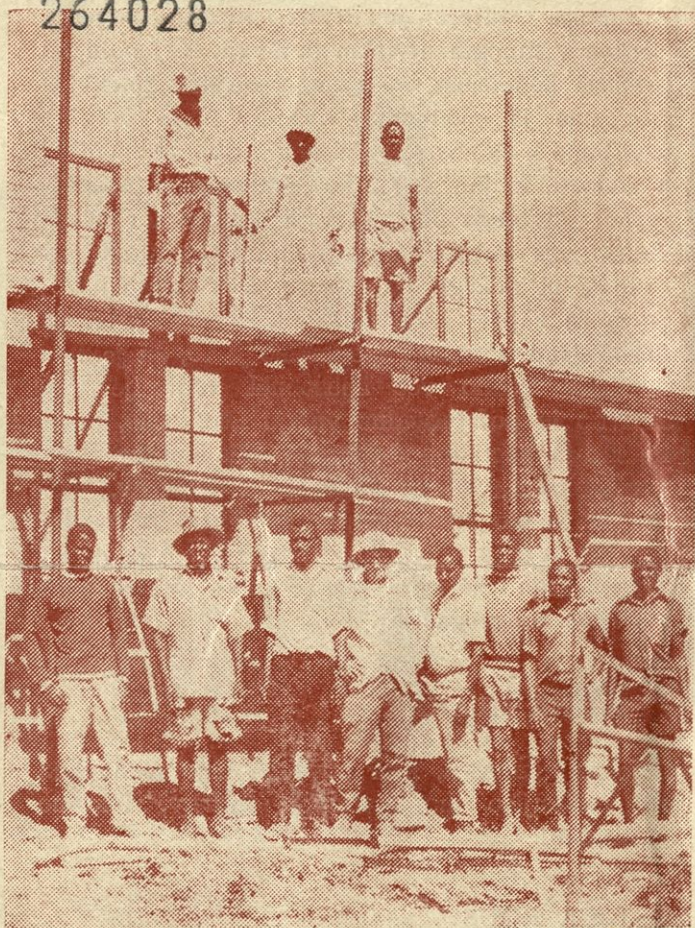

KO GRADIMO CERKVE, GRADIMO CERKEV

Ko smo vam, dragi prijatelji, v decemberski številki Sončne Zambije razložili svoje načrte za gradnjo novih cerkva, nismo vedeli, da se bodo naše želje (lahko bi rekli sanje) začele tako hitro uresničevati.

Predvsem nas je iznenadil p. Rudež. S svojo znano gorečnostjo se je lotil kar vseh treh nameravanih cerkva. Takole poroča:

“Prva cerkva — 24 km severno od Lusake ob glavni cesti — ima že zidove pripravljene za streho. Postavljena je na krasnem položaju, da res “priča” o Kristusu in njegovi Cerkvi. Posvečena bo sv. Luciji, ki je zavetnica za očesne bolezni — torej tudi za duhovno slepoto. “Gospod, daj, da spregledam!” — In prvi uspehi? Kraj, kamor so včasih prišli misijonarji, niso našli niti enega vernika za sveto daritev, je zdaj že živa podružnica.

IZ SONČNE ZAMBIJE

Druga cerkva — 16 km severno od Lusake, ima že skopane temelje in ves material je že pripravljen. Dolga bo 18 m, široka pa 8 m. Imela bo tudi dve sobici za misijonarja in urad ter shrambo. Posvetili jo bomo sv. Družini.

Tretja cerkva — še bliže Lusaki — bo posvečena sv. Ani.”

P. Rudež bo v kratkem v Lusaki izdal zbirko svojih pesmi v jeziku činjandža. Naklada bo velika: 10.000. Vse pesmi je sam sestavil. Melodije bodo na razpolago tistim, ki bodo to želeli, na magnetofonskem traku, vzete pa so iz 16 različnih narodov in zambijskih plemen. Nekaterе pesmi imajo versko vsebino, druge pa so primerne za mladinske organizacije.

Iskreno čestitamo k edinstvenemu podvigu!

P. Tomažin tudi zelo hitro napreduje z gradnjo svoje cerkve v pokrajinskem središču Feira — prav na tromeji: Zambija, Mozambik, Rodezija — kjer se reka Luangwa zliva v mogočno Zambezi. Cerkev je postavljena na pobočju hriba, na katerem se hitro razvija središče mesteca Feira. Vidna je že od daleč. V kratkem jo bodo začeli pokrivati. Junija bodo postavili lep oltar in krstilni kamen. Tabernakelj je prinesla prof. Kristina Mlakar, ko se je lani vrnila s svojega dopusta. Kupila ga je v Rimu.

Na sliki zgoraj vidimo p. Tomažina z delavci, ki gradijo cerkev v Feiri.

Cerkev v Feiri bo že peta, ki jo je p. Lovro zgradil v petih letih bivanja v misijonu Katondwe. Je največja od vseh in bo gotovo najlepša.

Ob koncu leta bo pater odšel v tretjo probacijo (zadnje leto jezuitske vzgoje). Obenem bo imel svoj prvi — tako zelo zaslužen — dopust.

Na sliki spodaj je ena od cerkvic p. Tomažina.

Največjo cerkev pa nameravamo zgraditi v Materu (Lusaka). Nadomestila bo župnijsko cerkev, ki je postala premajhna. Načrte dela naš prijatelj, španski arhitekt, ki je zaposlen pri Lusaki mestni upravi. Cerkev bo prostornejša kot druge katoliške cerkve v nadškofiji, saj bo široka 30m. dolga pa 40m. Načrti bodo v kratkem končani, kdaj pa bomo začeli z zidavo, še ne vemo, ker nimamo potrebnih finančnih sredstev. Za vse naše gradnje cerkva ne dobimo nobene podpore od cerkvene ali kakšne druge oblasti.

Nikjer v nadškofiji se ne zbirajo tolike množice k bogoslužju kot v župnijski cerkvi v Materu, kjer imamo vsako nedeljo okrog 590 obhajil. Pri nedeljski maši ob 10 h mora 300 ljudi stati zunaj cerkve.

SLAVJA KRISTUSOVEGA VSTAJENJA

Na Veliki petek smo v Materu priredili ekumensko proslavo Kristusovega trpljenja in smrti. V procesijah smo se iz raznih krščanskih cerkva podali na prostor ob "Afriški metodištni episkopalni cerkvi", kjer smo imeli ob treh popoldne ekumensko bogoslužje. P. Kokalj je govoril (v činjanščini), fantje in dekleta iz župnije pa so v procesiji nosili 7 velikih lesenih križev in postaje križevega pota.

Na Velikonočno soboto ponoči smo med večerno mašo v dveh cerkvah v Materu krstili 102 odrasla katehumena. Razen tega je v tednu po Veliki noči projelo krst še 32 odraslih in 43 otrok.

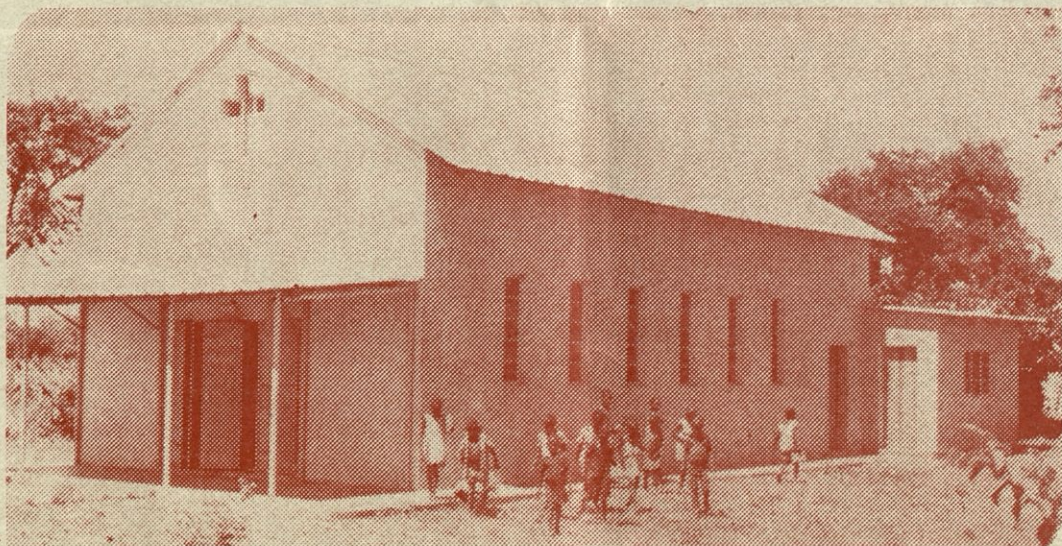
Zupnija Matero je dokaz hitrega širjenja Cerkve v mnogih afriških državah. Kaj nam bo prinesla bodočnost, ne vemo. Delajmo, dokler je dan, nas je spodbudil Kristus. Naše vernike vzgajamo k samostojnosti in jim tako pomagamo k zrelosti, ki jim je (in bo) potrebna še posebej zaradi izrednega pomanjkanja duhovnikov. Sami vodijo vse verske organizacije in sestanke in tudi če bi nekega dne ostali brez duhovnikov, bi se še naprej sami zbirali k bogoslužju in se organizirali. Posebno spodbudno je to, da je med mladimi vedno več sposobnih voditeljev, ki aktivno in požrtvovalno vodijo liturgično, katehetsko in socialno delovanje. Mladina se zbira v organizaciji Mladih krščanskih delavcev, Mladih krščanskih študentov, v Mladinski organizaciji sv. Kizita, Marijini ni legiji in Skupinah krščanskega življenja (novo ime za nekdanje Marijine kongregacije).

KRISTINA MLAKAR

je na gimnaziji, kjer poučuje, bila imenovana za voditeljico matematičnih študijev. Iskreno čestitamo!

BARICA ROUS

med prostim časom pridno šiva obleke za re-veže, ko pa jo obiščemo v bolnici za gobavce, nas vedno pozdravi z odlično pripravljeno domačo hrano. Z njo in z Emico Verlič za razvedrilo zaigramo tarok in zavrtimo domače pemi na gramofonu.

JOZE ROVTAR

odpotuje 28 maja — skupaj z br. Dilberjem — v domovino na svoj prvi dopust — po šestih letih.

STANKO ROZMAN

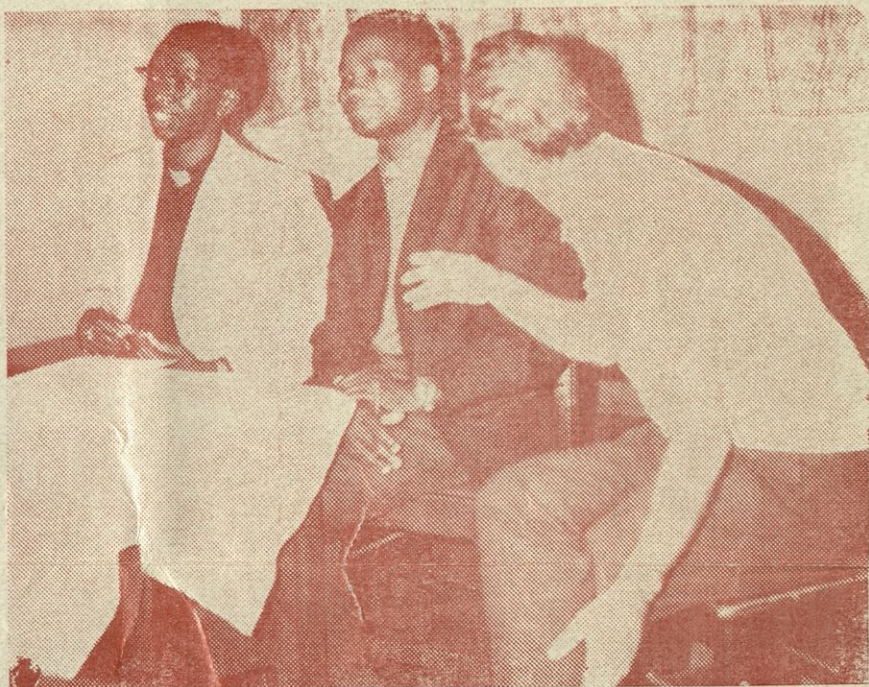
bo posvečen za duhovnika v Ljubljani skupaj z drugimi slovenskimi bogoslovci. Po novi maši se vrne v Kanado, kjer bo v slovenski cerkvi v Torontu imel ponovitev nove maše (19 avgusta). Potem ga čaka še zadnje leto bogoslovja v Torontu.

NOVE MISIJONARJE

pričakujemo v letošnjem poletju. To so: Pater I. Gerovac, hrvaški jezuit, pater Janez Mlakar in bogoslovec Jože Grošelj.

SKUPNO BOGOSLOVJE

za duhovniške kandidate iz Malawija in Zambije je doslej bilo na Malavijski strani ob meji med obema državama. Ker je nekdo od bogoslovcev onečastil sliko malavijskega državnega predsednika, je ta poslal nazaj v Zambijo vseh 37 zambijskih bogoslovcev.

NA LEVI: Barica Rous

ZGORAJ

Lusaški nadškof, škof iz mesta Chipate in p. Kokalj pred oltarjem v župnijski cerkvi Matero. Skofa sta službeno potrdila originalne liturgične pesmi (besedilo in melodije) našega cerkvenega pevskega zbora.

NENADNE SMRTI

Pri avtomobilski nesreči se je smrtno ponesrečil organizator zambijskih skautov, duhovnik iz družbe Belih očetov.

Kanadsko redovnico iz družbe Oblatinj je zgrabil krokodil v jezeru Bangweolu. Našli so jo mrtvo nekaj kilometrov daleč od kraja nesreče.

Prostovoljec — laik je padel z motorja. Ni bilo nič hudega, toda na tleh ga je pičila kača in po štirih urah je izdihnil v bolnici — zaradi kačjega pika.

Ugledna redovnica — Zambijka sr. Frances je umrla po avtomobilski nesreči. Pri pogrebni maši sta berili brala državni predsednik dr. Kaunda in državni podpredsednik.

PRED STO LETI

je umrl slavnj misijonar in raziskovalec dr. D. Livingstone. Bil je prvi Evropejec, ki je prehodil obsežne predele Južne Afrike, odkril Viktorijine slapove in si prizadeval zatreti trgovino s sužnji. Njegovo srce je pokopano v vasi Chi-

Dva gobavca — uslužbenec

pundu v Zambiji.

Pri proslavi je predsednik dr. Kaunda naglasil: "Nemiri in nezadovoljstva moderne civilizacije izhajajo iz dejstva, da človek naših dni zanemarja navk Sv. Pisma."

P. LOJZE DEMSAR

sporoča iz Indije: "Moje zdravje je isto, nič boljše, se ne da popraviti. Operacija je nemogoča in zdravila ne pomagajo. Mogoče bodo toplice v Laškem kaj pomagale."

Misijonarju želimo mnogo zadovoljstva in zdravja v domovini.

SR. SILVA ZUZEK,

ki je doslej misijonarila v Ugandi, se je oglasila iz USA:

(levo) in invalid (desno)

"Najlepša hvala za redno pošiljanje "Iz sončne Zambije. "List vedno rada prebiram in veliko molim za vaš misijon.

Ne vem, če ste kaj slišali o mojem kratkem obisku v Sloveniji. Imela sem na razpolago samo en teden. Brat Miha mi je že prej vse organiziral za predavanja po cerkvah in raznih skupinah. Zelo me je vzpodbudilo živo misijonsko delovanje in zanimanje v Sloveniji. Povsod je bila lepa udeležba. Imela sem okrog 15 skioptičnih predavanj.

Iz Slovenije sem odšla na misij. obisk naših rojakov v Cleveland, julija odidem v Argentino, potem pa spet v Afriko, toda ne več v Ugando, ampak v Ghano."

List izdajajo SLOVENSKI ZAMBIJSKI MISIJONARJI Naslov: MATERO CATHOLIC PARISH

P.O. Box 3243

LUSAKA - ZAMBIA - AFRICA

